

ZÁBOŘSKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK 17.

ZÁBOŘÍ 19. 12. 2023

ČÍSLO 4/2023

Úvodní slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané.

Máme před sebou čas vánočních svátků a konec letošního roku. S koncem roku mnoho z nás hodnotí a bilancuje, co se mu povedlo a nepovedlo, a zároveň plánuje, co by chtěl stihnout v roce nastávajícím. Proto mi dovoluete vás trochu informovat o dění v naší obci.

V letošním roce jsme po dlouhé a usilovné přípravě rozjeli projekt zastřešení parcel „U Vosůvky“. Zde vznikne 14 stavebních pozemků. Zatím se na staveništi nic neděje, ale je již předané zhotovitelské

firmě a v červenci příštího roku budou parcely připravené k prodeji. Je to pro nás velký projekt a jsme rádi, že se nám ho daří realizovat. Nepracovali jsme pouze na něm. Povedla se nám dokončit dokumentace na opravu Staré hasičárny, dále máme připravený projekt na zateplení budovy pošty a služeb. Také připravujeme dokumentaci na nové topení v naší MŠ a ZŠ. Je připraven projekt na solární panely na naší školce, které by nám pomohly snížit el. spotřebu v areálu ZŠ a MŠ. Dále připravujeme spoustu nových i dlouhodobých projektů, na které se snažíme získat dotace, jako je např. dostavba kanalizace. Věřte, že vše připravit a zadministrovat není snadná práce. Není to vidět, ale za všemi projekty je spousta času a úsilí.

Letos jsme v naší obci vyčistili cca 600 metrů kanalizace a v čištění chceme nadále pokračovat. Opravili jsme asi 600 metrů cest kolem obce. Také jsme vyřezali velkou část polních cest, abyste zde mohli chodit na vycházky a užívat si krásnou přírodu kolem Záborky. Snažíme se udržovat obecní nemovitosti v dobrém stavu. Když už si myslíme, že máme na chvíli klid, tak přijde nějaká havárie a opravuje se dále. Ale to vše jistě znáte všichni i z osobního života. Jen v obci je toho xkrát více. A vše musí mít řád a náležitě podklady a vše stojí mnoho peněz.

Nesmím zapomenout na kulturní dění v obci, zde si myslím každý přijde na své. Snažíme se organizovat kulturní akce pro všechny věkové kategorie. Letos jsme měli velký úspěch s naší lípou za obecním úřadem. Tato lípa se umístila v celostátní anketě Strom roku na krásném osmém místě.

Tímto všem spoluobčanům děkuji za poslání hlasy.

V roce 2024 chceme pokračovat v rozjeté práci a pokusíme se co nejvíce plánů dotáhnout do zdárného konce.

Dovoluete mi jménem obecního zastupitelstva i jménem svým vám všem popřát krásné prožití svátků vánočních, ať jste obklopeni svými blízkými a přáteli, děti ať najdou pod stromečkem kupu dárků. My dospělí víme, že Vánoce nejsou pouze o dárcích, ale jsou hlavně o pohodě, klidu a lásce. Do nového roku vám přeji hlavně zdraví, pohodu a úsměv na tváři, protože s úsměvem jde všechno lépe.

Závěrem chci poděkovat celému zastupitelstvu za dobrou práci, hlavně pak panu místostarostovi Pavlovi Markovi a naší paní účetní Blance Potůčkové.

Krásné svátky vám všem přeje Michal Říšský starosta obce Záborky.

Obec Záborky

Vás srdečně zve na

VÁNOČNÍ ZPÍVÁNÍ

(vystoupí Lukáš Písařík a Zuzka Hofmanová
a děti ze ZŠ a MŠ Záborky)
ve čtvrtek **21. 12. 2023**

17.00 hod. zpívání dětí u stromku na návsi
17.30 hod. Lukáš a Zuzka v kostele sv. Petra a Pavla
v Záborky

Lidé z naší obce – nebo z obce ze susedství!

Povídání s Františkem Šestákem

Pan Šesták se svými knihami

Když jsem přišla s nápadem na pravidelné rozhovory se zajímavými lidmi z naší obce, bylo mi jasné, že občas se mi sem zatoulá někdo „přespolní“. Je mnoho lidí, kteří mají k Záboří krásný, srdečný až láskyplný vztah a jejich život je bohatý a natolik pozoruhodný, že by bylo škoda nevyužít příležitosti podělit se s Vámi, čtenáři Zábořského zpravodaje, o autentické zážitky a třeba i nevšední názory. Jsem moc ráda tomu, že moje pozvání na povídání přijal pan František Šesták, a

nebylo to povídání ledajaké. Chystali jsme přednášku v souvislosti s jeho všestrannými aktivitami a také v souvislosti s pořádáním Tour de Battaglia v Záboří a pak nás napadlo spojit ji se setkáním našich zábořských seniorů. A namísto přednášení si popovídat, nejen se mnou, ale se všemi, kteří na sraz dorazili. Dovolíme si tedy společně přenést slova otázek a odpovědí „na papír“:

Františku, známe Vás jako sportovce - cyklistu ověněného mnoha tituly, jako spisovatele - vypravěče, jako cestovatele, ale upřímně – třeba já osobně jsem neznala Františka Šestáka jako muzikanta, a tak pro pořádek - jaké bylo Vaše dětství a začátky celoživotních koníčků?

Narodil jsem se v Plzni. Vyrůstal jsem v Sedlici, kde měli rodiče hospodu. Oba měli hudební nadání, otec byl aktivní hudebník. Ti mne přivedli k hudbě. Začínal jsem na housle a potom jsem se jako samouk naučil hrát na několik dechových nástrojů. Muzika a zpěv mne provázejí celým životem. Ke sportu rodiče vztah neměli. Velmi si však oblíbili skupinu místních cyklistů, za nimiž tam přijížděli další z okolí. Hospoda cyklistům sloužila jako místo, odkud vyjížděli na tréninky a kde po tréninku nacházeli zázemí. Jezdil sem i Christian Battaglia z Bratronic. Do cyklistického oddílu Sokola Sedlice přestoupil v r. 1956.

S obdivem jsem tuto společnost vyhledával a někdy jsem s nimi alespoň na kus trasy vyjel. V r. 1951 jsem jako žák poprvé stál jako na startu prvního závodu v Sedlici. Velmi mne těší, že tento závod připomíná město Sedlice

každoroční jarní jízdou. Od r. 1956 jsem ve vypůjčeném dresu Sokola Sedlice startoval jako mladší dorostenec v krajském přeboru v Plzni. Už jako žák jsem si „zadělal“ na celoživotní dilema: muzika – sport – rodina. Považuji za štěstí, že na tuto dobu mohu vzpomínat už jako zřejmě nejstarší pamětník v regionu. S velkým porozuměním čtu v Blatenských listech články se vzpomínkami na „Kristu“ od dalšího pamětníka, pana MUDr. Tomáše Bartoše, i jeho názory na pořádání vzpomínkových jízd.

Jaké bylo Vaše první kolo a na čem jste závodil, jaké značce jste věrný dnes?

Jako kluci jsme jezdili na kolech našich tátů, možná i dědečků. První moje kolo bylo značky Eska sport. Později, když rodiče uvěřili svým hostům, aktivním cyklistům, že mám pro cyklistiku určité předpoklady, zakoupili mi první, skutečné závodní kolo zn. Favorit. Protože v té době bylo na běžném trhu naprosto nedostupné, zajistili mi jeho dodání přímo z továrny v Rokycanech právě cyklisti ze Sedlice. Všechna kola Favorit z tehdejší doby mají nyní vysokou sběratelskou hodnotu. Technika a kvalita se každoročně zlepšovala, zatímco vynikající továrna Favorit v Rokycanech bohužel zkrachovala. Nabídka kol a vybavení pro cyklisty byla po r. 1990 široká. Zůstal jsem věrný českým značkám. Jako dárek při odchodu do důchodu jsem si nechal ve firmě Kovařík vyrobit na zakázku závodní silniční speciál. Na něm jsem projel všechny silniční závody, maratóny i alpské průsmyky, známé z profesionálních závodů. Závody horských kol jsem jezdil na značce Rock machine. Ke svátečním vyjíždkám se vydávám na klenotu mezi horskými koly zn. Author Introvert.

Toto kolo procestovalo svět křížem krážem

Na cestovatelské expedice jsme měli spolehlivá trekkingová kola Galaxy Jupiter. A když mne teď vylákají mladší borci, nestydím se ve svých 82 letech sednout na elektrokolo.

Desítky let jste ale nezávodil, kdo Vás zpátky ke kolu přivedl a co Vás motivovalo?

Po vojně jsem se věnoval rodině, různým sportům, muzice. Na kole jsem jezdil jen rekreačně. S věkem přibývala váha, různé zdravotní neduhy, ale nikdy jsem

nenášel sílu změnit svůj stereotyp. Rozhodly dvě události. Ta první byla jednou na cestě do Sedlice. Předjel mne Christian a prohodil: „Franto, jedu, jedu! Ty na tom kole snad spíš!“ Zahanbeně jsem přidal, ale Christian mi stejně zakrátko zmizel za obzorem.

Druhá událost byl rok 1989, uvolnění hranic a obnovení tradičních tuzemských i zahraničních závodů. Měl jsem potom hodně dobrých výsledků, vítězství a titulů v regionálních, celostátních i mezinárodních závodech veteránů. Vyjmenovávat je nehodlám. Je to už historie a jak se říká, „světská sláva - polní tráva.“ Závodil jsem rád, unesl jsem i porážky, ale vždy mezi opravdovými cyklisty panovaly přátelské, férové vztahy. Výsledky nepřicházely úplně vlastní pílí. Někdy se štěstím, ale určitě díky vrozenému talentu, který mám darem od Boha. Poděkování patří především mé rodině. Bez jejich podpory bych se svým zájmům nemohl věnovat a nic bych nedokázal.

Jaká byla nejkrásnější cesta v sedle kola:

Postupem času jsem místo závodění upřednostňoval cykloturistiku a poznávání míst naší generaci desítky let zapovězených. První, nejdelší, nejsplyšnější a nejkrásnější byla expedice v r. 2005 od zámku v Blatné po stopách mírového poselstva krále Jiřího z Poděbrad. Předlohou byla kniha A. Jiráka „Z Čech až na konec světa“.

Ve Francii – před Le Mont-Saint-Michel

MS veteránů 1997 St. Pölten

Za 69 dnů jsme ujeli přes 6 tisíc km, poznali život, kulturu, historii v 10 západoevropských zemích. Provázela nás úžasná podpora z domova, z Blatné, z Rožmitálu pod Třemšínem a vstřícnost úplně neznámých lidí. Se spolujezdcem Františkem Hejtmánkem jsme se poznali až ve vyšším věku. Imponoval mi svých klidem, skromností, trpělivostí a fyzickou zdatností. Splnili jsme si sen poznat svatojakubskou cestu do Santiaga de Compostela a bývalý konec světa, mys Finisterre ve Španělsku. Za jízdu jsme oba obdrželi Čestné uznání ministra kultury ČR.

Vím, že jste se dostal až za oceán a v Americe projel známou Route 66, jaká je Amerika ve Vašich vzpomínkách?

Cestu z Los Angeles do Chicaga, nazvanou Route 66, jsem si zvolil jako dárek k životnímu výročí stejného čísla. Tentokrát mne doprovázel Jan Hájek, vrstevník a velký soupeř z cyklistických závodů. Poznali jsme život v Americe a některá zajímavá turistická střediska. Postrádali jsme Evropu, její historii, kulturu, architekturu, přírodu. Příkladem pracovitosti a snahy prosadit se byli naši krajané. Setkávání s nimi byl velký zážitek.

S českou vlaječkou v Chicagu

Láska k vlasti v nich zůstala hluboce zakořeněná. Udrží si svůj mateřský jazyk, folklór, lidové písně a tance, zvyky a sokolské tradice.

Jak se plánují takové cesty, jak jste si vybíral spolujezdce a kdo Vás sponzoroval?

Cesty jsem podrobně plánoval sám, vždy ale po předcházející dohodě se svými spolujezdci. Příprava na největší expedice (Z Čech ... nebo Route 66 v Americe) představovala několik měsíců. V rámci přípravy bylo nutné oživit jazykové znalosti, které od dob studií a nepoužíváním silně vyprchaly. Moji kamarádi měli přednost v technických dovednostech, přípravě a údržbě kol, turistického vybavení apod. Náklady na cesty jsme hradili převážně z vlastních prostředků. Kondici a dobré zdraví jsme uplatňovali po několik let jako pracující důchodci. Nabídku sponzorské podpory jsme využili pouze při nákupech za zvýhodněnou cenu kol, brašen, oděvních doplňků, energetických doplňků stravy. Po návratu byla

finanční podpora od MěÚ Blatná, Rožmitálu pod Třemšínem a Sedlice, obce Volenice i dalších použita při vydávání knih. Jména dalších sponzorů jsou v knihách zveřejněna. Tím, že jsem knihy vydával vlastním nákladem, mohli jsme s prostředky z prodeje volně nakládat. Abychom alespoň částečně zhodnotili podporu sponzorů a všech úplně neznámých lidí na cestách, rozhodli jsme se věnovat část výnosu z prodeje na dobročinné účely. V rámci projektu „Adopce na dálku“ jsme pět let podporovali studentku v Indii a podíleli se na léčbě dětí s onkologickými nemocemi.

Mluvili jsme o tom, že jste měl štěstí na lidi, jaké významné osobnosti jste na cestě životem potkal?

Na cestách byly vlastně významnými osobnostmi všichni neznámí lidé, kteří se k nám přátelsky chovali, pomáhali a nabízeli víc, než bychom chtěli. Přesto některé další vyjmenuji. Jsou to v první řadě moji spolujezdci na cestách a největší kamarádi, František Hejtmánek z Tažovic a Jan Hájek z Plzně. Na cestách se mnou snášeli dobré i zlé a jejich zásluhou jsme se pokaždé šťastně vrátili domů. Velkými osobnostmi pro mne byli a zůstanou cyklisté Christian Battaglia z Bratronic a Rudolf Válek ze Sedlice. Obdivoval jsem jejich charakterové, morální vlastnosti a sportovní výkony už od žáků.

S profesorem Pavlem Pafkem

Osobností je rodilý Blateňák Jan Kára. Většinu života prožil mimo Blatnou. Poznali jsme se až na silničním maratonu v Rožnově pod Radhoštěm v r. 2004. Přiběhl ke stupním vítězů a řekl: „Slyšel jsem z amplionu, že vyhláší krajana, musím Vám hned srdečně blahopřát.“ To by každý neudělal. Potom jsem nevynechal žádnou příležitost ke kratším i delším společným vyjížděnkám. Úspěšně jsme spolu zvládli nonstop 300km maraton ve Švédsku. Patřil jsem mezi nejstarší účastníky (68 let), kteří maratón vůbec dokončili. Můj výkon ocenila velvyslankyně Švédska při návštěvě na zámku v Blatné. Významnou osobností je další Blateňák, pan Marek Mora, tehdy zástupce ČR v EU. Také jsme se neznali. Ve Štrasburku se dozvěděl, že jsem z Blatné a že mi v hotelu ukradli kolo. Zprostředkoval mi cestu domů vládním letadlem s tehdejším premiérem

panem Janem Fischerem. Nemohu zapomenout na Ing. Miloslava Šustru, v jehož prestižním týmu „Ricom impromat Tábor“ jsem několik let závodil.

Při charitativních jízdách Na kole dětem jsem navázal přátelské vztahy s prof. Pavlem Pafkem. Na setkáních cyklistických legend se dostávám do kontaktu s bývalými československými reprezentanty. S mnohými jsem závodil už jako dorostenec. Mnozí z nich se s úctou zúčastňují vzpomínkových jízd. Bylo by ještě mnoho dalších, kterým se omlouvám, že je konkrétně neuvádím.

Závěrem se nemohu nezeptat na Váš vztah k Záborku!

Do Záborku jsme jezdili na vyhlášené taneční zábavy. V Záborku jsem po boku otce poprvé hrál v kapele. Ze Záborku se mnou byli na střední škole dvě prima kamarádky, paní Žáková nyní Říhová Božena a paní Divišová nyní Halášková Růžena. S vyhlášeným hokejovým týmem Záborku jsme v dresech Sokola Sedlice sváděli lité boje na rybníku Pátek a v Sedlici odvety na rybníku Martin. Do Záborku se jezdilo na turnaje ve stolním tenisu, tenisu, volejbalu. V obci vytvořili podmínky pro konání cyklistických závodů celostátního významu. Zkrátka sportovní obec. V Tesle Blatná jsem poznal několik dobrých kamarádů (Standa Hrubý, Pepa Slanec, Jarda Žižka, Ing. František Škoda).

U pomníku Christiana Battaglii v Bratronicích

Starosta obce pan Ing. Kurz se od prvního ročníku zúčastňoval vzpomínkové jízdy Tour de Battaglia. Tu v roce 2016 založil a stále se do organizace v Záborku zapojuje bývalý československý reprezentant, cyklista Pavel Zeman. Na hřbitově v Záborku, který je pod správou obce, Ing. Kurz přivítal účastníky, položil květiny na hrob Blanky a Christiana Battagliových a pronesl krátký projev. Založil tak tradici, ve které pokračují jeho následovníci, starostové paní Lidka Brožová a pan Michal Říšský. Málokdo ví, že křížek na místě tragické nehody výborného cyklisty a našeho kamaráda, Luboše Hajny z Blatné, zhotovil a na místo umístil občan Záborku, pan Vladimír Slanec. V neposledním nemohu jinak, než z celého srdce poděkovat za pozvání na krásný večer, který jsem mohl

prožít při srazu dříve narozených Záboračků 18. listopadu 2023.

Děkuji Františkovi za milý a obsáhlý - mluvený i psaný rozhovor, ke kterému jsme si na setkání promítali i spoustu úžasných fotografií z míst, které navštívil. Přesto snad i pro Vás, čtenáře Záborského zpravodaje, bylo povídání o tom, co jeden takový člověk ze sousedství zažije za osm desítek let, překvapivé a poutavé. Každý z nás je na světě potřebný a důležitý, každý z nás si nese životem své úspěchy a prohry, snad je Vám František Šesták příkladem, že dosáhnout na neobyčejné rozmanité lidské štěstí není nemožné. Jak řekl Jan Werich: „Lidské štěstí, to je taková šňůrka, na kterou navlékáme malé korálky, taková malá štěstí — čím jsou drobnější a čím je jich víc, tím je to jejich štěstí větší“, František Šesták má veliké a já mu přeji, aby se ještě o hodně korálků obohatil. Stejně tak Vám všem přeji, abyste i ty nejmenší korálky ve svém životě našli a měli radost z každého dne a možná i z každého milého setkání či jen popovídání s lidmi kolem Vás.

Krásné Vánoce a vše dobré v novém roce přejí Jitka Říhová (text) a František Šesták (text a foto)

Setkání dříve narozených občanů obce Záboračků...

...se letos konalo v sobotu 18. listopadu. Nepřišli sice všichni, kteří nám svoji účast slíbili při roznášení pozvánek, ale i tak se nás sešlo dost. Osvědčený organizátor Pepa Vydra přivítal přítomné a seznámil s programem, jehož hlavním bodem bylo povídání pana Františka Šestáka, spojené s prohlížením fotografií z jeho mnohých cyklistických výprav po naší republice i v zahraničí. Má v Záboračce i několik svých přátel ze své sportovní i hudební činnosti a osobně se znal s bratronickým cyklistou baronem Battagliem. Je to člověk povídavý a povídal by asi mnohem delší dobu, ale z časových důvodů ho musela trochu „krotit“ Jitka Říhová, která s ním bravurně jako zdatná moderátorka jeho vystoupení vedla.

Společná fotografie, nemůže chybět harmonika

Dalším bodem programu byla tzv. minitombola, Pepova specialita. Kam chodí ten člověk na ty nápady, nechápu. Jak dovede všechno vtipně okomentovat a co práce mu asi dá celou tombolu zařídit a připravit. Nešlo pochopitelně o velké hodnotné ceny, ale výborně jsme se pobavili.

Nechybělo občerstvení v podobě výborné uzené kýty a zákusků, vyrobených ve školní jídelně a v jídelně ZD. Všem sponzorům, obci Záboračce, SDH Záboračce a TJ ZD Záboračce děkujeme, stejně tak jako harmonikáři Tondovi Hakrovi, se kterým jsme si mohli i zazpívat. Samozřejmě došlo i na hromadné foto. Byl to opravdu hezký večer. Od Františka Šestáka dostala Jitka už děkovný dopis. Jsme rádi, že se mu s námi u nás v záborské hospůdce tak líbilo a protože nechci z jeho dopisu něco vybírat, opíšu ho celý:

Vážený pane Vydra, paní Říhová a pane Řího, přátelé!

Nemohu

jinak, než z celého srdce poděkovat za pozvání na krásný večer, který jsem mohl prožít při srazu dříve narozených Záboračků

18. listopadu 2023. Po celý večer, v režii pana Josefa Vydry panovala velká pohoda a přátelská atmosféra.

Velmi mne překvapila

vtipná a nevídaná minitombola. Zazpíval jsem si známé i pomalu už zapomínané lidové písně, které zahrál výborný harmonikář a můj přítel Antonín Hakr z Čečelovic, k němuž se zpěvem postupně připojily hlasy snad všech přítomných. Pravděpodobně se při nich nám všem, dříve narozeným, vybavily vzpomínky na léta našeho mládí. Dobrá nálada, pospolitost, hudba a zpěv byly dříve při podobných příležitostech naprostou samozřejmostí a naplněním motto „Zpěvem k srdci, srdcem k vlasti“. Možná i proto nebylo tolik škarohlídství a nespokojenosti. Přesvědčil jsem se o tom, že v obci panují dobré vztahy i tím, že bohaté občerstvení společně zajistila obec Záboračce, SDH Záboračce a TJ ZD Záboračce. Zvláště děkuji manželům Říhovým za spolupráci při mém vystoupení. Budu se těšit na další setkání s vámi. Musím se přiznat, nerad jsem odcházel. Srdečně zdravím a znovu děkuji za pozvání. František Šesták.

Co dodat? V dnešní době plně špatných zpráv jsou taková sousedská setkání asi opravdu ojedinělá.

Text a foto Jaroslava Vodičková

Adventní trh v Záboří...

... se konal 3. 12. odpoledne na první adventní neděli v sále zábořské hospůdky. Zakoupit jste si mohli různorodé vánoční zboží, dekorace, svíčky, svícny, ozdoby, adventní věnce, dárkové balíčky, pečený čaj, svítící domečky, andělky, vánoční ubrousky a další. Ani občerstvení

nechybělo, mohli jste se zahřát svařáčkem, čajem, kávou nebo grogem. Někdo nakoupil z nepřeberného množství vánočního zboží alespoň maličkost pro radost, někdo měl plnou tašku, někdo jen tak poklábosil se známými. Každoročně navštěvují tento již tradiční adventní trh i lidé z okolních obcí.

Pokud jste tam byli, jistě jste si odnesli domů i trochu vánoční atmosféry. Dík patří všem prodejčům, organizátorům i účastníkům na této akci.

Text a foto Jaroslava Vodičková

Balící vánoční tradice

Už jsme ve zpravodaji psali snad o všech vánočních tradicích i pranostikách, o zvláštích a zajímavostech nejkrásnějších svátků roku u nás i ve světě. Jsou ale věci naprosto obyčejné, které používáme běžně a o Vánocích je kouzlo svátečního okamžiku znásobí na věci neobyčejné. Vždyť třeba i ty nejlevnější bílé svíčky na nazdobeném adventním věnci nesou hrdě symboliku každé adventní neděle a jejich plamínky zcela

jinak září i hřejí. Stejně tak na stromech parazitující jmelí se změní zavěšením na lustr v čarovné poselství lásky. A co potom balící papír? Přece balení vánočních dárků je něco, co děláme všichni automaticky každý rok, abychom i těm nejobyčejnějším dárkům dali punc výjimečnosti. Ale jaká je vůbec historie balení vánočních dárků a do čeho se původně dárky balily?

První zaznamenaná forma balení dárků je látka. Ti, kteří během období tří království Koreje (od 1. století př. n. l. do 7. století n. l.) praktikovali tradiční korejská lidová náboženství, věřili, že zabalené předměty jsou symbolem ochrany a štěstí, takže darování dárku zabaleného do látky bylo způsobem, jak poskytnout ochranu a hodně štěstí pro příjemce.

Pro křehké a hodnotnější předměty jako jsou výrobky z kůže, šperky nebo sklo, si už Číňané, kteří v roce 105 p. n. l. papír vynalezli, vymysleli něco „extra“, tzv. hedvábný papír.

Další ranou tradicí balení dárků je japonský styl furoshiki - balení dárků do látky, který existuje již od období Tokugawa v 17. století.

Dokonce i mudrci zabalili dárky, které přinesli Ježíškovi, i když své zlato, kadidlo a myrhu vložili do malých pokladniček, nikoli do červeného kostkovaného papíru. To je také pravděpodobně důvod, proč si balení dárků spojujeme s Vánoce, i když se to dělá u většiny svátků a obdarovávání.

Kde a kdy se tedy vzal vánoční balící papír? Ten se začal používat až díky popularizaci vánočních přání. V polovině 19. století lidé začali posílat papírová vánoční přání po celé Evropě a Americe. Jak se tisková technologie zdokonalovala, bylo snazší tisknout a prodávat papírové kartičky. Nakonec se zvyk stal tak populární, že výrobci karet začali tisknout vzorovaný hedvábný papír, aby odpovídal vzorům vytištěným na kartičkách, a poptávka po nich neustále rostla. Na počátku 20. století se na Západě staly jak papírová vánoční přání, tak papírové kapesníčky velmi populární. Ale za vynález pravého papírového dárkového obalu může firma Hallmark.

V roce 1917 bratři Hallovi provozovali papírnictví v Kansas City, tiskli karty a hedvábný papír pro nadcházející vánoční svátky. Když jim došel hedvábný papír, který lidé používali k balení dárků, začali tisknout velké role vzorovaného balicího papíru, který dnes známe. Během dvou let už Hallmark vyráběl velké množství dárkových obalů a prodával je po celé zemi.

Dnes můžeme zakoupit vánoční dárkové tašky, obálky i krabice, které tajemstvím zahálí každý tvar třeba i sebeměkčího dárku a vydrží na několik opakovaných použití. Ale role papíru potištěného vánočními motivy má prostě v každé rodině stále svoje místo. Není nadto pečlivě balit dárek pro ty, které máme rádi, je to taková alternativa zkratky DPH – dárková přidaná hodnota, když pak rozdáváme načančané překvapení pro radost. Ale také není nadto nakonec s úsměvem sledovat nadšenému trhání papíru ručkama těch, pro které ještě Vánoce neztratily ten pravý smysl!

Nedokážeme zabalit lásku, štěstí, ani zdraví, ale snad právě letos bych Vám tuto trojkombinaci moc přála – k ostatním dárkům se letos klidně konečně s radostí protřejme.

Jitka Říhová

Vánoční pokrmy

Za chvíli tu budou Vánoce a my budeme i letos připravovat dobroty na vánoční stůl. Jaké byly vánoční pokrmy našich předků? Z encyklopedie jsem vyčetla, co se v různých dobách na Vánoce připravovalo. Názory na množství a složení vánočních pokrmů se v průběhu staletí různily. Jedni volali po střízlivosti oslav svátku Narození Páně a doporučovali chudá a postní jídla, druzí se přikláněli k oslavám štědrosti Štědrého večera za prohýbajícím se stolem, plným různých dobrot.

Z pohanských dob v podvědomí mnoha věřících přetrvávala vzpomínka na veselé oslavy zimního slunovratu, které si dopřávali jejich předkové. Taková štědrovečerní večeře v souladu s pohanskými zvyky mívala charakter novoročních oslav, jak je známe dnes. Na stole nesmělo chybět maso, bezmasá jídla se téměř nepodávala. Oblíbené vepřové maso se objevovalo v podobě pečeného selete, ovaru, jitrnic, jelit a vinných klobás. Zákazy církve a přísný postih „služebníků d'ábla“ nakonec pohanský štědrovečerní jídelníček značně omezily. Přes všechny změny však u nás zůstal zachován obyčej, aby lidem i dobytku v tento večer byla projevována štědrost. Podle nepsaného zvyku mělo být o Štědrém večeru na stole devět pokrmů. Jako první se podávaly oplatky s medem,

česnekem nebo ovocem či bylinkami. Polévka byla sytá, dochucená sušenými houbami.

K oblíbeným jídlům patřil kuba z kroupk, s uzeným masem nebo houbami. Nesměla chybět kaše, ať už z jáhel, prosa, krupice nebo hrachu. Vánočky jsou tradiční součástí štědrovečerní hostiny i v současnosti. Jejich příprava snad kdysi souvisela

Vánoční jihočeský kuba

s jedním ze slunečních mýtů, podle něhož je třeba o zimním slunovratu spoutat slunce, aby nadobro nezmizelo. Cukroví ještě v 19. století často nahrazovalo vařené sušené ovoce. Oblíbená štědrovečerní ryba se podávala od 17. století o Vánocích jen v rybníkářských krajích, v povodí řek nebo v bohatších rodinách. I když na první pohled nebyly štědrovečerní večeře co do opulentnosti srovnatelné se současností, byly podávané pokrmy nejen syté, ale i výživné, zdravé a chutné. Některé z nich by možná zpestřily moderní vánoční jídelníček.

Vybrala jsem recept na hubník, který nesměl chybět na vánočním stole v Podkrkonoší: k jeho přípravě je třeba 6 rohlíků, 6 dkg sušených hub, 6 dkg trhaných kroupk, špetka soli a pepře, česnek, cibule, sádlo a ¼ lt mléka.

Podkrkonošský hubník

Houby se uvařily a nakrájely, rohlíky se pokrájely na kostičky a zalily mlékem. Po chvíli se rohlíky rozmíchaly na kaši, do níž se přidaly vařené krupky, houby, sůl, koření, zpěněná cibulka a 2 vejce. Vzniklo řídké těsto, které se nalilo na sádlem vymaštěný pekáček. Hubník se pekl tak dlouho, dokud se na něm neobjevila zlatá křupavá kůrčička. Mám chuť to vyzkoušet.

Ať už si připravíte o Vánocích jakoukoliv dobrotu, přeji Vám hlavně klidné a spokojené vánoční dny v pohodě a ve zdraví.

Jaroslava Vodičková, zdroj: Malá encyklopedie Vánoc

Aktuality ze školních škamen

ZÁBOŘÍ ZŠ

Ještě nedávno jsme se všichni vyhřívali slunečními paprsky a najednou udeřila zima, blíží se Vánoce, a než se nadějeme, ponесou si žáci naší školy domů pololetní vysvědčení. Při všem tom učení (i když ne všichni mu holdují tak, jak by si učitelé přáli) je samozřejmě důležité, aby si od něj mohly děti odpočinout. Těch možností měly na podzim opravdu dost, detailněji se s nimi můžete seznámit v několika příspěvcích.

Dříve, nežli Vám jménem školy popřeji veselé Vánoce a šťastný nový rok, bych chtěl jménem našich dětí srdečně poděkovat paní Kláře Končelové za příspěvek na dárky pro děti v MŠ a knihy pro žáky základní školy. Věnovala totiž již poněkoli káté na tyto účely výtěžek z posvícenské zábavy, kterou doprovázelo tradičně vystoupení tanečnicků zábořské školy. Učitelé se dokonce nečekaně úspěšně zúčastnili soutěže o nejchutnější řízek.

Velké poděkování patří rovněž spolku Rodiče Záborej, který nákupem školních pomůcek (viz foto - vybavení atria školy) výrazně podporuje děti naší školy.

Na závěr už mně tedy nezbyvá více než přidat avizované přání: PF 2024

Text MG, foto Michaela Kadečková

Halloween v zábořské škole

Poslední říjnové dny byly v naší škole ve znamení příprav na Halloween. V rámci už tradičního patronátu devátáků nad prvňáčky spolu tyhle dvě party 23. 11. vyráběly dýně z balonků a ubrousků. Ti malí si to moc užili, zatímco někteří patroni už trochu ztráceli nervy. Nakonec se ale dýně opravdu povedly, proto je devátáci

31. 10. použili k výzdobě třídy na další halloweenský program, který si pro svoje malé kamarády vymysleli.

Měli připraveno několik zábavných her a soutěží, např. hledání bonbonů v krabici s výplní, halloweenské piškvorky a ochutnávky záhadných jídel, to vše ve třídě vyzdobené světýlky, netopýry a dýněmi. Nakonec si zábavné dopoledne užil i skoro celý zbytek školy a děti z MŠ.

Nadšení jsme ale byli především my devátáci, protože jsme se nemuseli učit.

Eric Merhaut, Natalie Merašická, 9. roč.

Mikulášská nadílka

Děti pod andělskou ochranou

„Zlobili jste? Nosíte úkoly? Pomáháte doma mamince?“ To byly nejčastější otázky, které pokládal Mikuláš dětem 5. 12. u nás v zábořské škole.

Celou akci jsme si připravili my, devátáci, s pomocí paní asistentky Palečkové. Naše parta zahrnovala kromě Mikuláše ještě čtyři anděly a tři čerty. Původně měly být síly vyrovnané, ale jeden čert onemocněl. I v pekle se dá totiž

nastydnout.

Hned ráno jsme se oblékli do kostýmů, a protože i nebeské a pekelné bytosti musí být vzdělané, museli jsme si takto upravení ještě před nadílkou napsat test z chemie – konkrétně ze solí. A pak už jsme mohli konečně vyrazit. Postupně jsme navštívili všechny třídy naší školy, a dokonce i školku. Děti čertům zaspívaly písničku nebo

řekly básničku a za to si odnesly balíček plný dobrot. Někteří zlobilové si naopak odpykali trest v podobě např. deseti dřepů. Někdy jsme pohrozili pytle a peklem, proto většina dětí slíbila, že už budou hodné a čerti odešli s prázdnou.

Mikuláše doprovodila i bohatá sněhová nadílka

Naše další kroky zaměřily do místní prodejny a výrobní lopat. Tady nám všichni moc pochválili naše krásné kostýmy.

Akce se nám moc vydařila a už se těšíme na další, kterou pro naše mladší spolužáky připravíme.

Žáci 9. ročníku, foto Šárka Kučerová

Čestický brambor

Nela Strnadová a Eliška Lávičková

Ve čtvrtek 16. 11. proběhlo v Lidovém domě v Česticích slavnostní vyhlášení 29. ročníku výtvarné a literární soutěže Čestický brambor. Z naší školy se umístily hned tři žákyně. Se svými výkresy se v I. kategorii výtvarných prací umístily žákyně 2. ročníku Eliška Lávičková a Vaneska Strnadová. V literární soutěži se ve své kategorii umístila žákyně 7. ročníku Magda Kučerová.

Celé dopoledne zajistila ZŠ Čestice bohatý program. Kromě vyhlášení výsledků a předání cen, žáci tamější školy přednesli několik veršů ze sbírky místního spisovatele nebo vystoupil školní sbor s několika filmovými či pohádkovými písněmi v doprovodu hudební školy Radešev.

Text a foto Denisa Matoušková

Poznej sporty ve Strakonících

Ve čtvrtek 7. září se zábořští sportovní nadšenci vypravili do Strakonice, kde se již podruhé konala akce nazvaná „Poznej sporty ve Strakonících“. Více než 20 zájemců si zde mohlo vyzkoušet sportovní odvětví, která se ve Strakonících provozují. Kromě tradičních sportů jako jsou fotbal, volejbal, basketbal, házená se zde prezentovaly i ty přeci jen méně provozované – judo, šachy, sportovní gymnastika, hasičský sport, zájemci si mohli dokonce i vyzkoušet, jak se cítí biatlonista při střelbě vleže.

Možností zasportovat si a třeba i probudit v sobě talent tedy měli Zábořáci dost. Věřme, že i v budoucnu žáci aspoň někdy odloží mobilní telefony a půjdou se do přírody hýbat.

Text a foto MG

Výlet do Prahy

V polovině října vyrazili zábořští druháčci a třetáčci do centra našeho hlavního města. Jejich hlavním cílem byla plavba lodí po řece Vltavě, návštěva tzv. Pražských Benátek. Potom se prošli po Karlově mostě a navštívili jeho muzeum.

Zábořáci na Karlově mostě

Jejich poslední zastávkou bylo Staroměstské náměstí s Orlojem. Dětem se výlet moc líbil a odvezly si spoustu zážitků.

Text Iva Kudějová, foto Iveta Kalousová

Exkurze 1. stupně do Stožce

Na školní výlety se obvykle jezdívá v létě. My jsme se rozhodli tuto tradici porušit a naplánovali jsme exkurzi na podzim. Ráno 14. listopadu jsme nevyrazili jako obvykle do školy, ale naše kroky směřovaly na vlakové nádraží ve Strakonících. Cesta rychle ubíhala a všichni jsem se těšili na konečnou stanici Stožec. Tam na nás čekali pracovníci SEV, kteří zajistili ubytování v historické budově a připravili pro nás výukové programy na oba dva dny výletu.

Před stožeckou kaplí

První celodenní výlet byla cesta za historií Stožecké kaple, během které jsme se seznámili s lesními ekosystémy a navštívili I. zónu NP Šumava. Poutní kaple Panny Marie byla postavena v první polovině 19. století u pramene léčivé vody, která pomohla kováři navrátit zrak. Pramen vody jsme objevili i my a na vlastní „oči“ jsme léčivou studánku vyzkoušeli.

Výletníci si vyzkoušeli drátkování stromu štěstí

Po třináctikilometrové túře jsme lehce znaveni došli na ubytovnu, odpočinuli jsme si a vyrazili hrát týmové hry. Skládali jsme puzzle, soutěžili v oblékání, hledali rozdíl

na obrázku nebo si zahráli mikádo. Odměnou nám byla vynikající večeře – domácí kynuté knedlíky s borůvkami.

Druhý den od rána poprchávalo, proto aktivity probíhaly uvnitř. Dopoledne nám paní koordinátorka ukázala drátkování stromů štěstí. Nejdřív se nám výrobek zdál náročný, ale začali jsme bojovat. Všude byly drátky, kamínky, korálky, ... a po dvou hodinách byly první výrobky na světě. Ve finále se všem povedl krásný strom, který jsme si všichni odvezli domů.

Návštěva informačního centra ve Stožci

Odpolední program se odehrával v infocentru. Již samotná budova je velmi zajímavá. V místnostech je naaranžována šumavská příroda – stromy, rostliny, ale i zvířata, která zde v okolí žijí. Program Zvířecí pobytová znamená nás naučil, jak zjistit přítomnost jednotlivých druhů, odhadnout věk zvířete (např. dle parohů), poznat stopy a mnoho dalšího.

Dvoudenní výlet rychle uběhl a my se již těšíme na další dobrodružství, která nás v tomto školním roce čekají.

Text Marie Sekáčová, foto Iveta Kalousová

Atletické závody v Blatné

Bohumil Kůta v dálce

Den před státním svátkem se na blatenském letním stadionu sešli příznivci lehké atletiky, aby poměřili své síly na již 16. ročníku „Podzimní atletiky“.

Samozřejmě zde nemohli chybět ani zábořští sportovci, kteří se této akce zúčastňují již od samého vzniku tohoto oblíbeného lehkootletického klání.

Původně poměrně malé dostaveníčko pro pár škol postupem let značně nabobtnalo a letos se na tartanovém oválu proháněli

žáci již osmi základních škol (TGM Blatná, JAK Blatná, Sedlice, Bělčice, Radomyšl, Kasejovice, Hvoždany a samozřejmě Záboreň).

S rostoucím počtem účastníků se samozřejmě zvyšuje i konkurence, takže prosadit se mezi nejlepší není zrovna jednoduché. Přesto se dvěma Záborským podařilo vystoupat na stupně vítězů – podobně jako loni si medaile na krk pověsili Natálie Palečková a Bohumil Kůta.

Sříbrná medaile na krku Natálie Palečkové (vlevo)

Ostudu neudělali ani ostatní atleti, a tak si z Blatné, kterou během závodů téměř celý den ohřívalo sluníčko, všichni odvezli domů sice trochu zpcené, ale určitě hezké zážitky.

Text MG, foto Kateřina Šimůnková

Drakiáda v zábořské škole

Jedno slunečné podzimní dopoledne věnovali žáci prvního stupně a 8. třídy pouštění draků. Louka u školy se jimi doslova zaplnila, hrála všemi barvami.

Obloha se pokryla papírovými draky

Některá draci si sice přes veškerou snahu dětí i pedagogů postavili hlavu a nevzlétli, to však nikomu radost rozhodně nezkazilo a první listopadový den si všichni náramně užili.

Učitelky 1. stupně

Anketa „Strom roku 2023“

Jaké jsou výsledky letošní ankety Strom roku, pořádané Nadací partnerství, které byly vyhlášeny dne 24. 10. 2023? Měli jsme tam své „želízko v ohni“, naši zábořskou lípu. Ta byla vybrána odbornou porotou mezi deset finalistů z celkového počtu 84 stromů z celé republiky. Už tak to bylo pro nás velké překvapení a obrovský úspěch. Pak už záleželo na hlasování lidí. Do superfinále mezi pět stromů s nejvyšším počtem hlasů se už naše lípa nedostala a celkově skončila na osmém místě.

Který strom byl první a kolik hlasů jednotlivé stromy dostaly? Od začátku byla velkým favoritem Nepomyšlská lípa s hlasovacím číslem jedna, ale nakonec první místo nezískala. Předběhla ji Hruška v širém poli, která se stala vítězem ankety Strom roku 2023. Celkem hlasovalo 28.248 lidí a takto přidělili své hlasy jednotlivým finalistům:

1. Hruška v širém poli – asi 110 let, obvod stromu 204 cm z Mrákotína u Skutče na Vysočině získala celkem 6433 hlasů
2. Nepomyšlská lípa – asi 300 let, obvod kmene 467 cm na kraji Nepomyšle, na pahorku, kde stála kdysi šibenice, získala celkem 6027 hlasů
3. Lípa na školní zahradě v Sulíkově u Blanska – stará asi 400 let, obvod kmene 675 cm, získala celkem 3823 hlasů
4. Divadelní lípa v Týnci nad Sázavou – asi 80 let stará, obvod kmene 200 cm, na základech přemyslovského paláce získala 3720 hlasů
5. Borovice Krásná Pepina – asi 245 let stará, obvod kmene 250 cm, lokalita Hradištko-Kersko u Nymburka získala celkem 3256 hlasů
6. Havlíčkův dub starý asi 300 let, obvod kmene 650 cm, lokalita Proseč-Obořiště u Pelhřimova získal celkem 1577 hlasů
7. Jerlín Bedřicha Smetany – asi 180 let starý, obvod kmene 342 cm, lokalita Obřívství statek Lamberk u Památníku Bedřicha Smetany získal 1162 hlasů
8. Záborská lípa – asi 100 let stará, obvod kmene 342 cm, lokalita Záboreň, okr. Strakonice areál Pod lípou získala celkem 920 hlasů

9. Šťastná katalpa – asi 95 let stará, obvod kmene 240 cm, lokalita Brno, zahrada prvorepublikové vily Stiassni – získala celkem 752 hlasů
10. Mladějovický dub - /Žižkův nebo také Dub Panny Marie/, stáří asi 350 let, obvod kmene 700 cm, lokalita Mladějovice, okr. Strakonice 578 hlasů

Děkujeme všem, co svými hlasy podpořili naši lípu a pomohli jí získat krásné osmé místo.

Text Jaroslava Vodičková, foto Tomáš Kalous

Rockový podzim v Zábořské hospůdce

V pátek 13. 10. 2023 se do sálu Zábořské hospůdky, po více než dvaceti letech vrátila kapela HRC PRC a v původní sestavě zde odehrála svou poslední zábavu. Jako hosta si přivezli skupinu GGT, která se představila ve druhé polovině večera.

Skupina HRC PRC naposledy v původním složení

Ze začátku se zdálo, že sál zůstane skoro prázdný a nebude ani pro koho hrát, ale po půl deváté se parket během chvíle zaplnil a zábava se rychle rozproudila. Při známých skladbách HRC PRC převzatých od českých (např. Kabát) i zahraničních (např. Green Day) autorů si zatančili jak pamětníci, kteří zavzpomínali na staré dobré časy, když začínali chodit na zábavy, tak i mladí, kteří tyto dobré časy mají právě nyní. Po poslední sérii a rozloučení opustili HRC PRC pódium. Zůstal pouze zpěvák a

bubeník, kteří se připojili ke skupině GGT a s ní bavili společnost druhou polovinu večera.

O měsíc a kousek později, 17. 11., zavítala, rovněž po velmi dlouhé době, do naší hospůdky slavná příbramská punková kapela E!E s jen o trochu méně známou předkapelou Vision Days.

Vision days

Éčka hrají již od roku 1987 a Vision Days od roku 1990, a tak mají obě skupiny vybudovanou velkou fanouškovskou základnu. Bylo to vidět i u nás, z asi 150 hostů Zábořáci tvořili menšinu.

Vision Days svým bezmála dvouhodinovým vystoupením výborně rozhýbali posluchače a rozproudili energii. Když dohráli, čekalo se na hlavní hvězdy večera. Čekalo se na můj vkus docela dlouho, E!E začali hrát až po čtvrt na dvanáct, ale pak to stálo za to.

Punk není mrtvý – E!E

Hned od první písničky bylo vidět, že i když muzikantům za dobu existence kapely přibylo dost vrásek, punk je baví pořád stejně jako zmlada. Zahráli asi všechno, na co jsme se těšili, a rozloučili se slavným Humusákem, kterého si se zpěvákem Bořkem Řehořem, zpíval skoro celý sál.

Obě zábavy byly super a už se těším, jaké další nás čekají v roce 2024.

Text Blanka Potůčková, foto Michal Říšský

Posvícenské řízkobraní

V sobotních podvečerních hodinách 4. listopadu jsem byla součástí již tradiční akce nazvané „Posvícenské řízkobraní.“ V sále kulturního domu v Záboří se konala soutěž o nejlepší řízek a posvícenskou hnětýnku.

Vystoupení kroužku gymnastiky zábořské ZŠ

Začátek večera nám přišli roztančit žáci základní školy z kroužku gymnastiky pod vedením paní učitelky Lenky Jirouškové. Vystoupení měli krásné a propracované. I když na nich byla zpočátku vidět nervozita, na svém tanečním vystoupení to nedali znát a celé ho s přehledem zvládli. Potlesk byl zasloužený. Bohužel v čase vystoupení zde nebylo tolik návštěvníků jako později, kdy taneční parket praskal ve švech.

Vyhlášení nejlepších řízků

Antonyová, na druhém místě se umístila Klára Končelová a na třetím místě Lenka Filipčíková.

Co je ale důležité sdělit, je to, že celá akce byla pořádána proto, aby celý výtěžek z ní znovu putoval na pomůcky a vánoční dárky do ZŠ a MŠ Záboří, které se v předvánočním čase předávají dětem. Velké díky patří skupince mužů, kteří vydražili nejkrásnější hnětýnku, poté také Maxu Braunovi za vydražení husy, samozřejmě patří

velké díky všem sponzorům, kteří podpořili akci svými dary, a hlavně těm, kteří si tombolu zakoupili.

Největší potlesk zaslouží slečna Klára Končelová za uspořádání a zprostředkování celé akce.

Akce byla úspěšná a již teď se těšíme na další ročník.

Text Lenka Filipčíková, foto Šárka Kučerová

Rybářské závody 28. 9. 2023

Vážení přátelé sportovní rybařiny, dovoluji, abychom Vás informovali o jedné krásné rybářské akci, která se konala ve čtvrtek 28. září 2023 na nádrži „Louže“ v Záboří u Blatné. Je nám velkým potěšením, že jsme mohli uspořádat tyto rybářské závody, kterých se účastnilo 10 závodníků ve dvou kategoriích. Počet dorazivších závodníků si užil krásný slunný sváteční čtvrtek. Byly připraveny poháry, dárkové tašky a dárky od sponzorů, ceny si odnesli z každé kategorie 3 nejlepší rybáři. Závodní den se skládal tradičně z chytání „na míru“. Každou rybu měřil zábořský rybářský patriot Kája Šperlík. Závod začínal kolem sedmé hodiny ranní a chytalo se do 13 hodin s malou pauzou na občerstvení.

Po celou dobu závodu bylo pro všechny zúčastněné zajištěno chutné malé občerstvení a posezení pod stanem. Nakonec se sešlo více konzumentů než závodníků. Po sečtení dosažených výsledků mohli organizátoři přejít k vyhlášení výsledků.

Korunovali jsme první 3 děti, na třetím místě byl s 16 cm Kryštof Vlach, stříbrný pohár obdržel Ondra Klečka s nacytanými 102 cm a první místo a největší pohár si odvezl Kolář Pavel, který nasbíral úctyhodných 137 cm.

Po dětském ceremoniálu následovalo předání cen dospělým. Na třetím místě se umístil Jaroslav Kočí s 117 cm, druhou příčku obsadil František Kočí a vítězem dospělé kategorie se stal Petr Bouše, který nachytl rybu v délce 249 cm.

Myslím si, že to bylo pěkně strávené dopoledne a každý si ho užil. Už se těšíme na příští závod, který se bude konat někdy na jaře 2024. Termín bude upřesněn.

Chtěl bych poděkovat všem organizátorům za kvalitně připravené závody. Nemohu zapomenout poděkovat našim sponzorům.

Místostarosta obce Záboří Pavel Marek

Nový osobní automobil pro Charitu Blatná

Jak jsme psali v minulém zpravodaji, věnovala obec Záboreň 5 000 Kč na nákup sociálního automobilu pro Charitu Strakonice, pracoviště Blatná. Výběr financí zajišťovala paní Ludmila Chmelíková z firmy Kompakt s.r.o. Tato firma pracuje na principu obchodních zástupců, kteří po uzavření smlouvy s ústavem nebo zařízením dostanou maketu vozu a kontaktují v okolí příslušného ústavu majitele, jednatele a ředitele firem, vysvětlí jim potřebnost automobilu pro ústav a také to, že když si na autě zakoupí reklamní plochu, můžou si jí odepsat z daní. Jakmile obchodní zástupce získá příslušný počet reklam, tak firma automobil zakoupí a předá příslušnému ústavu.

O automobil se po celou dobu jeho provozu nadále stará, spoluřeší havárie, pojistky, periodické prohlídky, zničené samolepky na vozidle atd. Celý systém Kompaktu funguje už 25 let a za tu dobu předali neuvěřitelných 1 152 automobilů ústavům a zařízením, které pečují o naše spoluobčany nějakým způsobem postižené nebo vysokého věku. V současnosti předávají cca 65 automobilů ročně. (Více se o projektu firmy Kompakt můžete dočíst na stránkách <http://www.kompakt-cr.cz/socialni-automobil/>.)

Paní Chmelíková odvedla opravdu dobrou práci, výběr potřebné nemalé finanční částky jí trval jen pár měsíců. Již 1. 12. ve 13 hodin proběhlo, za účasti přispěvatelů, v areálu Střední odborné školy Blatná, slavnostní požehnání a předání nového osobního automobilu značky Dacia Jogger blatenskému pracovišti Charity. Celkem se vybralo cca 550 000,- Kč od 63 dárců. Auto bude využito pro terénní služby. Jak poznamenala při předávání paní ředitelka Oblastní charity Strakonice Bc. Olga Medlínová, jejich auta najezdí za den okolo 80 – 100 km, což je opravdu dost. Po slavnostním předání následoval příchůtek a malé občerstvení, které připravily kuchařky Střední odborné školy.

Protože se každý z nás může ocitnout v situaci, kdy bude potřebovat pomoc profesionálních pečovatelek u sebe doma, popřejme Charitě mnoho ujetých kilometrů bez nehod a úspěchů v její záslužné a velmi potřebné práci.

Text a foto Blanka Potůčková, foto firma Kompakt

Z činnosti TJ ZD Záboreň

I sportovní rok 2023 se pomalu naplnil. Na podzim většinou v Záboreň mnoho sportovních akcí nebývá, i proto se ještě vracíme k letnímu turnaji tenisových čtyřher, kterého se zúčastnilo i několik zábořských „deblových“ dvojic.

Začátek sezony se prozatím vydařil zábořským Žízálám, které ve volejbalových okresních přeborech přezimují na vedoucích příčkách v kategorii žen i mužů. Doufáme, že je na těchto pozicích uvidíme i po posledním kole.

Všem sportovcům bych tímto rád popřál především úspěšný nový rok prožitý ve zdravé a dobré kondici.

MG

Turnaj tenisových čtyřher

V sobotu 22. 7. 2023 se na tenisových kurtech v Záboreň uskutečnil tradiční turnaj v tenisových čtyřhrách, který se hraje jako memoriál našich kamarádů Míry Petráška, Františka Škody a Míry Augustina. Kvalitu turnaje opět zajistila účast hráčů z Prahy, Teplic, Blatné a Strakonice. Záboreň reprezentovaly dvojice Martin Říha-Michal Dumský, Josef Vydra-Milan Švec a Jirí Slavík-Josef Slavík. Bohužel se žádnému páru nepodařilo v silné konkurenci postoupit do závěrečných bojů.

Ve finále zvítězila dvojice Machovec-Horák (na horním snímku) nad dvojicí Hora-Vachtl 6:4. O třetí místo porazili Vykopal-Švarc Rabu se Zelinkou také 6:4.

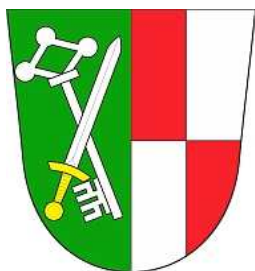
Za finanční podporu patří poděkování stálým sponzorům, kterými jsou Martin Říha, Milan Švec, Radek Šimsa, Aleš Augustin, Josef Slavík a Petr Hradský

O občerstvení se jako obvykle postarala Olina Mertová s Martinou Petráškovou. Sladkosti a různé dobrotky zajistily Věra Škodová, Jarka Augustinová a Maruška Antonyová. Všem patří velký dík!

Text Josef Slavík, foto Martina Petrášková

Informace ze zasedání OZ

Standardizace územního plánu obce Záboreň

K 1. 1. 2023 nabyly účinnosti prováděcí předpisy ke stavebnímu zákonu, které zavádějí požadavky na standardizaci územně plánovacích dokumentací, zejména územních plánů. Povinnost zpracovávat vybrané části územně plánovací dokumentace, její aktualizace nebo změny a úplné znění v jednotném standardu je dána v § 20a odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. (stávající stavební zákon). Protože standardizace je povinná a je pro obecní rozpočet poměrně nákladná, rozhodlo se zastupitelstvo obce začít s ní ještě v letošním roce, kdy je na standardizaci vypsána dotace od MMR pro obce do 5 000 obyvatel, která pokryje až 80 % nákladů a zatím není obcemi moc využívána.

Ve věci standardizace územního plánu:

- OZ bere na vědomí stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody podle zákona o ochraně přírody a krajiny k navrhovanému obsahu změny územního plánu.
- OZ bere na vědomí stanovisko krajského úřadu jako příslušného úřadu k navrhovanému obsahu změny územního plánu.
- OZ schvaluje pořízení změny č. 1 územního plánu Záboreň (dále též jen „změna“) dle § 6 odst. 5 písm. f) a § 55a odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „stavební zákon“), z vlastního podnětu.
- OZ schvaluje pořizování změny územního plánu zkráceným postupem dle § 55a odst. 1 stavebního zákona.
- OZ schvaluje obsah změny územního plánu - zpracovat vybrané části územního plánu v jednotném standardu dle § 20a stavebního zákona.
- OZ schvaluje žádost obce Městskému úřadu Blatná o pořizování změny č. 1 územního plánu Záboreň dle § 6 odst. 6 písm. b) stavebního zákona.
- OZ schvaluje starostu obce Michala Říšského dle § 6 odst. 5 písm. f) stavebního zákona, jako zastupitele, který bude spolupracovat s pořizovatelem v oblasti územního plánování (např. § 47 odst. 1 a odst. 4, § 53 odst. 1 stavebního zákona) během pořizování změny.
- OZ schvaluje podání žádosti o dotaci na standardizaci územního plánu

Z dalšího jednání zastupitelstva

- ZO schvaluje poskytnutí finančního daru na rok 2023 ve výši 3 000,- Kč Záchrané stanici živočichů Makov a podepsání darovací smlouvy.
- ZO schvaluje finanční dar pro Hospic sv. Jana N. Neumanna o.p.s., Neumannova 144, Prachatice na rok 2024 ve výši 3 000,- Kč a podepsání darovací smlouvy.
- OZ schvaluje podání žádosti o dotaci na hasičský vozík se stříkačkou PS 15. SDH Záboreň vlastní stříkačku PS 12, takže novější model by se hodil.
- OZ schvaluje nový ceník za pronájem areálu Pod Lípou, stanů a pivních setů pro občany s trvalým pobytem mimo obec Záboreň od 1. 1. 2024:

Pronájem klubovny:	5 000,- Kč
Vratná kauce:	5 000,- Kč
Party stan:	1 500,- Kč
Pivní set (1 stůl + 2 lavice):	50,- Kč
Stůl „stoják“:	50,- Kč
- Od ledna 2024 se budou v kanceláři OÚ Záboreň vybírat poplatky za hřobová místa na hřbitově Záboreň na roky 2024 – 2028. Poplatek je mírně zvýšený vzhledem ke všeobecnému zdražování materiálů a služeb.
- OZ schvaluje pro roky 2024 – 2028 výši poplatku za pronájem hřobového místa na hřbitově v Záboreň takto:

jednohrob	300,- Kč,
dvojhrob	500,- Kč,
trojhrob	600,- Kč.

Jihočeský kraj pomáhá rodičům a dětem s kroužky

Jihočeský kraj

Upozorňujeme na zajímavý program Jihočeského kraje s názvem Pomáháme s kroužky pro jihočeské děti. Tato podpora je určena pro rodiče, kteří pobírají na dítě jakoukoliv sociální dávku a jejichž dítě by chtělo navštěvovat placený kroužek, ale z finančních důvodů to není možné. Výše podpory je 4 000 Kč ročně na jedno dítě. Každý rodič může přihlášení do programu vyřídít z domova od počítače a nemusí kvůli tomu navštívit žádný úřad. Jediným kritériem pro získání podpory je pobírání sociální dávky na dítě. To si úředníci KÚ ověří sami na úřadu práce. Přihlašovací formulář a veškeré informace k programu najdete po zadání hesla „pomáháme s kroužky pro jihočeské děti“ do Vašeho internetového vyhledávače.

Blanka Potůčková

Po uzávěrce**Den otevřených dveří a vánoční tvoření rodičů s dětmi**

Do Vánoc již zbývá jen několik dní, a tak se učitelé rozhodli adventní atmosféru přenést na své žáky i jejich rodiče ve čtvrtek 14. 11., kdy pro ně uspořádali „Den otevřených dveří“ pojatý jako tvořivou dílnu dětí a jejich rodičů.

Prvotní obavy, že maminky a tatínkové již nebudou mít pro vánoční shon čas školu navštívit, se brzy rozplynuly, neboť hned od úvodu měly všechny paní učitelky u svých stolků s mnoha výrobky s vánoční tematikou dostatek pilných a pracovitých malinkatých i větších rukou.

Všichni si samozřejmě mohli odnést výrobky, které si sami vyrobili, a zažít tak vánoční atmosféru i v místech, ve kterých to rozhodně nebývá tak časté. Vždyť škola přeci není jen o známkách!

Text a foto MG

TJ ZD Záboreň si Vás dovoluje pozvat na

Sportovní ples

24. 2. 2024

Kulturní dům v Záboreň

K tanci hrají Trolling stones

Bohatá tombola!

Významného výročí se dožívají

Leden	Klugnerová Emilie	97 let
	Švecová Marie	82 let
	Klečková Emilie	75 let
	Čadová Michaela	60 let
Březen	Votavová Anna	70 let
	Hrubý Bohumil	80 let

Obec Záboreň přeje všem jubilantům pevné zdraví!

Opustil nás

Dne 23. 9. 2023 nás opustil ve věku nedožitých 80 let pan Oldřich Merta.

Čest jeho památce!

Na celkových finančních nákladech tohoto vydání zábořského zpravodaje se podílela firma:

Rumpold P s.r.o.
 Úslavská 27, 301 44 Plzeň
 Provozovna Sušice
 e-mail: su@rumpold.cz
 www.rumpold.cz

KOMPLEXNÍ SLUŽBY V OBLASTI NAKLÁDÁNÍ S ODPADY
 SEŘ, SVAZ, TŘÍDĚNÍ, FRACOVÁNÍ A JINÉ SPECIÁLNÍ ČINNOSTI • VÝKOP DRUHOTNÝCH SUROVIN
 AUTODOPRAVA, KONTEJNEROVÁ PŘEPRAVA • PORADENSKÁ ČINNOST

středisko Sušice
 Nová 240, 342 01 Sušice
 Tel./Fax: 376 520 510
 Mobil: 608 732 244

středisko Klatovy
 Náměstí míru 65, 339 01 Klatovy
 Tel./Fax: 376 323 363
 Mobil: 725 571 851